

Izhaja vsak četrtak
in velja s poštnino
vred in v Mariboru
s pošiljanjem na dom
za celo leto K 4.—
za pol leta „ 2.—
za četrt leta „ 1.—

Naročnina se pošilja
upravnilstvu v tiskarni
sv. Cirila, koroške
ulice št. 5. List se
pošilja do odpovedi.

Delničniki katol. ti-
skovnega društva do-
bivajo list brez po-
sebne naročnine.

SLOVENSKI

GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Posebni listi dobé
se v tiskarni in pri
gospodu Novak-u na
velikem trgu po 10 h.

Rekopis se ne vra-
čajo, neplačani listi
se ne sprejemajo.

Za oznanila se plačuje
od navadne vrstice,
če se natisne enkrat,
po 15 h, dvakrat 25 h,
trikrat 35 h.

Inserati se sprejemajo
do srede popoldne.

Štev. 3.

V Mariboru, dne 16. januarja 1902.

Tečaj XXXVI.

Slovenski mladini!

Rod stari hira, gine,
Bodočnost je mladine!

Te resnične besede Stritarjeve mi pridejo na misel, ko premišlujem veselo gibanje mladine slovenske v preteklem letu na Slov. Štajerju. Po nekod so hoteli takorekoč mladenci in dekleta drug drugega prekositi v narodnem delu.

V čem pa je obstalo to gibanje, kaj je storila naša mladina? Ako pregledujemo lanske številke naših listov, »Slov. Gospodarja« in »Našega Doma«, kaj čitamo? Pač v vsaki številki dopise mladeničev o mladeniški organizaciji, mladeniških slavnostih, ter kako razširjajo mladenci in mladenke »Slov. Gospodarja« in posebno vrli »Naš Dom«. Nadalje, kako pridobivajo vedno več tovarišev v svoj krog, ter kako vzbujajo narodni ponos in čut med našim narodom. Kot geslo za svoje delovanje so si naši mladenci in dekleta zbrali povsod zlata vredne besede: Vse za vero, dom cesarja! V tem je bilo naše lanske delovanje.

Ali smo kaj dosegli? Imamo-li kaj vspeha z našim delovanjem? Z radostnim srcem lahko odgovorimo: da! Poglejmo! S svojim dopisovanjem smo pokazali, da smo slovenski mladenci visoko izobraženi, da znamo že spretno sukati tudi svoje pero. S svojim delovanjem pa, katerega smo opisovali, da znamo tudi delati, da so nam drage naše svetinje, ki so sveta vera in beseda materina. Največje uspehe pa je imelo naše delovanje v naših mladeniških vrstah

samih. Mladenci, ker se nihče ni brigal za nje, so spali. ... A odkar je nastalo mladeniško gibanje, so vstali in s pozornim očesom gledajo v svet. Učijo se, čitajo, širijo dobre časnike, agitirajo za dobro stvar, mladenci so najboljši in najbolj navdušeni zagovorniki katoliške in slovenske stvari, tako je in nič drugače.

Kako pa bodi naše delovanje v novem letu? Ali naj spremenimo našo taktiko, naše geslo? Ne, nikakor ne! Po zapričeti poti korakajmo tudi v bodoče junaško in ponosno naprej, dokler ne pridemo do gotove zmage, dokler ne bo vsa slovenska mladina vstala in se postavila pod zastavo katoliško in slovensko. Tudi v tem letu se pri vsem narodnem delu tesno oklepajmo starega našega gesla, katerega so se držali trdno naši hrabri pradedje v ljutih bojih s krutim Turčinom. Kakor so se naši očetje vojskovali skupno in složno skozi cela stoletja za vero sveto, milo domovino in ljubeega cesarja, tako neustrašeno odbijajmo tudi mi dandanašnje napade naših nasprotnikov, ki nam hočejo vzeti in ukrasti iz naših src vero očetov naših ter prostost ljube domovine. Budimo neprestano in na vse strani narodno zavest in narodni ponos! Z vso vsmemo se poprimimo razširjanja vrlega našega »Slov. Gospodarja« in »Našega Doma«! Posebno sveta naša dolžnost bodi, da bode v vsaki slovenske hiši se čital »Naš Dom«, on, ki je takorekoč zvezno glasilo naše organizacije. Vse svoje mlade moči posvetimo za naša bralna društva, trdno se jih oklenimo, pridobivajmo jim ude, učimo se v njih in

urimo se v njih za naš bodoči poklic.

Da vse povzamemo, naj veljajo ta-le pravila za nas slovenske mladence: 1. Mladenci bodimo verni, izpolnjujmo natanko svoje krščanske dolžnosti; 2. bodimo vseskozi narodni; 3. oklenimo se naših gg. duhovnikov, oni so nam resnično pravi prijatelji; 4. bodimo značajni; 5. bodimo vstrajno in neumorno delavni; 6. razširjajmo z vso vsmemo dobre, v katoliško-narodnem duhu pisane knjige in časnike, posebno »Slov. Gospodarja« in »Naš Dom«; 7. podpirajmo naša bralna društva, bodimo istim glavna podpora; 8. radi prebirajmo gospodarske knjige in časnike; 9. dajajmo vsem lep zgled; 10. delajmo slednjč na to, da izginejo razna prazna sovraštva med mladenci raznih vasij in občin, po bratski se ljubimo med seboj!

Tovariši! Teh pravil se držimo in najlepšo podlago za svojo srečno bodočnost si bomo s tem ustvarili! Vsem tovarišem-somišljenikom želi še veselo srečno novo leto

Branislav,
slovenski mladenič.

Mariborski okrajni zastop.

Iz mariborske okolice, mes. januarja.

Zadnjih volitev v okrajni zastop mariborski se je udeležila tudi slovenska kmetiska stranka. Pridobiti si je hotela mandate, ki se volijo iz kmetijskih občin. Toda večina volilcev iz kmetijskih občin se je dala pregovoriti od meščanov in je volila le take moze v okrajni zastop, ki so bili

Listek.

Hadra, mlada spoznavalka.

Poslov. M. T. F.

(Konec.)

Vsled grozovitih udarcev na čeljusti komaj more odgovoriti, ko jo vprašajo po morilcu. Gospod Musini in njegova žena, ki sta zapuščeno dete ljubila kakor lastno hčer, se zgrozita nad toliko hudobijo. Istotako omiljujejo drugi prebivalci Beniuba ubogo deklico. Nujno zahtevajo ostro kazen za toliko hudobijo. In zgodilo se je. Takoj odidejo mestni stražniki na vse strani, da vjamejo hudobneža. Muleja in njegove tovariše vklejane pripeljejo v mesto in jih vržejo v ječo. Višje sodišče jim ima odmeriti kazen.

Ko pride ta novica do Hadre, ji tuga napolni dobrotno srce. S solzami prosi in roti svojo gospodinjjo, naj se usmili njenih sorodnikov, naj jih reši hude kazni.

»Ali, Hadra«, jo zavrnejo vsi, »ne bodi neumna! Tvoji sorodniki so to zaslužili in treba je, da jih ukrotimo!«

Ali bolnica žalostno zmaje z glavo, ki je še vsled grozovitih ran vsa v obvezah.

»Ne — ne — jaz odpustim — iz srca odpustim. Umrem same bridkosti, če pridejo

bratje zaradi mene v ječo!« — Komaj je izustila gorečo prošnjo. Več ne more govoriti. Preveč so ranjene čeljusti in ustnice. Le solze, ki so se neprestano točile po obrazu, govorile so dalje.

Toliki prošnji in britkosti se ne morejo ustavljati domači. Posredujejo in dosežejo oprostitev Hadrinih sorodnikov.

Dolgo se je trpela uboga deklica. Njene muke so bile nepopisne. Večkrat je bila v nevarnosti, da umrje gladi. Odpreti ni mogla zatečenih ust. Le skozi drobno cev, ki so jo porinili v luknjico izkhanega zoba, vlivali so ji hrano. In tako več tednov naprej.

Vkljub Hadrini velikodušnosti pa njeni sorodniki le niso mirovali. Poskušali so zopet in zopet pridobiti Hadro za-se. Zato sklenejo njeni dobrotniki, priskrbiti ljubljene varovanki varno zavetje v kakem oddaljenem kraju.

Pošljejo jo v mestece Belalbes k neki krščanski družini.

Tudi tukaj prosi Hadra, naj jo krste, naj ji dajo prilike, vdeležiti se velikih milosti krščanstva. — A zastonj!

Skoro neumevno je, zakaj se ji zabranjuje vedno in vedno izpolnitev iskrene želje. Gospodarji njeni se boje vladnih uradnikov, ki so v tesni zvezi z Arabci. Hadra je velikokrat milo jokala na tihem. Vedno je žalovala — a tudi molila. Kolikokrat se je milo

zajokala, videč druga dekleta pristopiti k mizi Gospodovi. Oh, zakaj jih ne smem spremiti je tolikrat vzdihovala.

Nekega dne pa jo prevzame hrepenenje. Ko je bila popolnoma sama v cerkvi, pristopi k skropilniku, vlije blagoslovljeno vodo čez čelo govoreč besede: »Hadra, krstim te v imenu Očeta, Sina in sv. Duha.«

Polna radosti hiti domov in z otročjim navdušenjem pripoveduje domačim, da je krščena. Pove jim tudi način, kako je sprejela ta zakrament. »Ako me ljudje nočejo krstiti, pa me bo ljubi Bog sam«, reče zaupno.

Nekega dne prideta dva orožnika kar nepričakovano po Hadro. Od sovražnega njenega rodu sta namreč dobila povelje, Hadro vklejiti in jo pripeljati k rodu nazaj; češ, da se potepa brez pravega doma po deželi.

Hadra se protivi. »Ne, kot potepuhinja nisem prišla v to mesto. Prišla sem v imenu Jezusa, kojega tudi tukaj ljubijo in časte.« Tako neustrašeno brani čast.

Usmili se orožnikom in neki francoski uradnik, ki je deklico poznal že v Beniubu, se potruji za njeno rešitev. Ganila ga je namreč neustrašenost in junaška hrabrost blage deklice. In posrečilo se mu je, da je predstojnik v Belalbes odvezal njenim ne-